

ring, vi hørte, dog ved at bygge en saadan Betonmur bag ved Pantseret som den, vi nu have paa Trekroner, skabe en vis Dækning, som han forresten ikke tillagde saa megen Betydning. Altsaa komme vi dog nu tilbage til, at Dækning med et saadant Pantser er af nogen Betydning.

Holstein-Ledreborg: Ja, jeg maa tilstaa, at den høitærede Ministers sidste Ytringer have udfisket det beroligende Indtryk, jeg forrige Gang fik. Forrige Gang troede jeg, det var sikkert, at der ikke kunde hjælpes noget paa Bestyttelse ved at dække et Søfort med Pantser. Jeg veed nok, at Ministeren væsentlig argumenterede fra, at der ikke kunde skydes fra Skibe, men det er et Argument, jeg ikke lægger saa megen Vægt paa. Jeg vil overhovedet sige, at samtidig med, at den høitærede Minister bragte sine Affærer paa en god Fod ligeoverfor os, har han bragt dem paa en daarlig Fod overfor den høitærede Marineminister, thi jeg tror, at han har slaaet alt Pantser ihjel ved sine Bemærkninger idag. Jeg tror, det vilde have været heldigere, om den ærede Krigsminister havde konfereret med den ærede Marineminister om dette Fort, før det blev anlagt. Jeg var virkelig bleven ganske rolig før, men nu hører jeg, at naar der kommer Betonmur bagved, er det helt godt, saa kan det gaa at anbringe Pantserbestyttelse. Efter dette forekommer det mig, at hvad den høitærede Minister nu har sagt, nok kan stemme med, hvad her staar, det er nemlig meget, meget værre, thi det blotte Pantser kan nok gaa paa Landjorden, men til Søen maa der baade Pantser og Beton til, thi jeg kan ikke komme til det Resultat, at slet ingen Dækning er Noget, man kan finde sig i, naar det er et Søfort, men aldeles ikke, naar det er et Landfort. Derimod kan jeg, efter hvad Ministeren har sagt idag, komme til den Slutning, at er Dækningen dyr til Lands, da er den dobbelt saa dyr til Søen. Forøvrigt er det mig fuldstændigt umuligt at begribe, om det er et Søfort eller et Landfort, der her er Tale om. Det vil rimeligvis blive nødvendigt at dække det endnu stærkere end samtlige de andre Forter; da det er et Fort, der ligger i Søen og dog er landfast, et Fort, der kan beskydes baade fra Land og Søiden. Det er et Fort og dog intet Fort, det kaldes ogsaa undertiden et Fort, undertiden et Batteri. Det er kort sagt en høist mærkvaerdig Fremtoning paa det krigsvidenskabelige Omraade.

Krigsministeren (Rauffmann): Jeg beklager virkelig meget at skulle lægge Beslag paa det høie Things Laalmodighed; men jeg maa dog gjøre mit Bedste for at indbegaa de forskellige Bemærkninger, der fremsættes, uagtet de efter min Formening ere saare lidt begrundede. Hvad Forskjel der er mellem et Landfort og et Søfort, veed det ærede Medlem lige saa godt som jeg. Et Søfort kan ligge paa Søen eller paa

Ryksten, men det er altid bestemt til at møde Angreb fra Søen; altsaa Angreb fra det Skjts, der medføres paa Skibe, der komme søværts fra, og som altsaa er af den allerstørste Kaliber. Landbatteriet er derimod et Fort, som er Led af en Befæstning iland, og altsaa kun kan angribes af Skjts af mindre Kaliber, af høist 15 Ctn. Kanoner; men disse Kanoner kunne virkelig ikke præstere det Samme som 10, 11 eller 14 Tommers Kanoner; der er en overordentlig stor Forskjel derimellem. Det er altsaa aldeles ingen Modsigelse at forlange Landbatterier, der udgjøre Dele af en Fæstning, forsynede med Pantserfaarne; thi disse Laarne kunne faae en saadan Pantserbellebning, at de ere fuldstændig betryggede. Mod de store Kanoner, mod 14 Tommers og 16 Tommers Kanoner forslaa de Intet. Men fordi man ikke selv bagved 20 Tommers Pantser er fuldstændig sikker mod alle mulige Kalibere, er der dog ingen Grund for Skibene til at bortkaste deres Pantser; thi dette beskytter dem dog i alle Tilfælde mod en Mængde andre Kalibere, der ikke ere fuldt saa virksomme, i alle Tilfælde for en stor Del mod Beskydningen med Granater. Det ærede Medlem kan derfor være ganske roligt. Skulde vi engang faae Landbatterier, og skulde disse forsynes med Pantserfaarne, vil ingen Krigsminister forlange, at der bag ved disse Pantservægge opføres Betonmure; thi de vilde være aldeles overflødige. Men har man Søforter, og have disse Søforter Betonmure, som ikke mere anses for at være saa stærke, som man kunde ønske det, og har man endvidere Pantserplader til at pantre disse Mure med, vilde det være uforvarligt ikke at anvende disse Plader for at gjøre Betonmurene stærkere, og det er det, man ønsker udført paa Trekroner.

Scavenius: Jeg har kun en lille Bemærkning at gjøre angaaende de 80,000 Kr., der søges bevilgede til „Lordenstjold“. Det er ganske sandt, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) sagde, at Bevillingen til extraordinær Fremme af dette Skibs Bygning blev negtet ifjor, men det ærede Medlem kan ikke have glemt, at den ærede Marineminister derom blev enig med Folkethinget, og at Ministerens Argumentation for at kunne træde tilbage fra sit Forslag var denne, at der efter al mulig Sandsynlighed vilde blive besparet saa Meget paa Pantserlibet „Helgoland“, at den forlangte Sum ikke vilde være nødvendig. Nu har det viist sig, at man ikke har kunnet bespare saa Meget, som man havde gjort Regning paa; man har vel besparet noget over 100,000 Kr. og disse besparede noget over 100,000 Kr. ere ogsaa anvendte paa „Lordenstjold“; men der har ikke kunnet bespares saa Meget, som man havde antaget. Det kan altsaa ikke siges, at Ministeren ved nu at forlange af os de 80,000 Kr. begjærer, at vi